

GAZETA KRAKOWSKA

Nr 11.

Z KRAKOWA DNIA 8 LUTEGO 1818 Roku W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Głos IW. Stanisława Mieraszewskiego Reprezentanta Gminy 9 Miasta Krakowa przytoczający się w liczbie Prawdawczych dnia 14 Stycznia r. b. materji o Rozwodach, na piśmie złożony, a w przeszłym Numerze Gazety w krótkości wspomniany umieszcza się w całej swej osnowie.

W materji tak ważnej jak są rozwody, wyjaśnienie dostatecznie a i przeciw powody. Mamy więc wyrzec ostatecznie o istotnem szczęściu Towarzystwa ludzkiego; mamy wnieść się nad przesąd, i śmiało zdanie otworzyć. Według zasad Kościoła nie może być małżeństwo rozwiązane tylko wedle znanych nam Kanonicznych przyczyn, czemuż srogi obelgi, znieprawienie, utracenie czci i honoru, nie miałyby być równie ważnemi? Nledostępne w tym względzie Konsystorze dla ubogich, dla Magnatów i bogatych tylko, jakby wyłącznym przywilejem obdarzonych, przystępnemi bywały, usłudzei Agenci ułatwiali im naysprzeczniejsze trudności.

Jeżeli takimi środkami Sakrament

małżeństwa mógł być rozwiązywany, dla czegoż w Sądzie cywilnym uważając go za prawa natury jak kontrakt cywilny i związek familijny, nie ma być równie rozwiązany? Dla czego ta tajemnie niesnaskow, zgorszeń i niesforności małżeńskich ma ocierać się o stać, z powołania skromny, pobożny, do stosunków familijnych o tyle ile każdy Sąd i krewni nie przybliżony. Cóż więcej szkody obciążeni przynosi separacja czyli rozwody? Separowani prowadzą życie wolne, los dzieci mniej ich obchodzi; rozwiedzeni przeciwieństwo życia moralnego, los dzieci Sąd zabezpiecza, i od czasu jak rozwody przesyły do władzy cywilnej, mniej zbrodni widzieć się daje.

Sądy zapewne utrudnić rozwody ile tylko mogą, i Komitet prawodawczy przeciw wszelkim nadużyciom obostrzone położył środki, trzecią część dzieciom zabezpieczył majątko, aby ani alienowaną, ani zapiętami obciążoną być mogła; czuwanie nad nim i nad rodziną familijną poleciał; i sądząc gdzie żadne środki pojednać i porządek sobie nie zdolają małżonków?

gdzie domowe szczęście i wzajemne uczucia zgasty, gdzie złe życie stało się zgorzleniem dzieciom, domownikom i sąsiadom jakby wystawionym na jaw obrazem, po co na łańcuchu trzymać nieszczęśliwe istoty! po co zasmucać i na całe życie zatruci nieszczęśliwą ich dolę. Nie zliczone przykłady doradzały obrać mniejszą złą; z tych powodów jestem za opinią Komitetu prawodawczego. Może później z Głową Kościoła da się zrobić Konkordat, może co i jedno Concilium postanowi, drugie odmieni; nim jednak to nastąpi prawo iakie zapadnie musi obowiązywać.

Postępując w porządku, co do dalszych czynności na posiedzeniu nadzwyczajnego prawodawczego Seymu dnia 19 Stycznia r. b. w Tytuł IX o Testamentach i spadkach, co do pytania 1go czyli oprócz testamentów piśmiennych dopuszczone także będą testamenty słowne lub nie?

JW. JX. Dubiecki Repr. Gminy 6 M. Krakowa w zabranym głosie wywodził, iż dopóki włościanie znacniejszą część tego kraju składający czytać i pisać nie będą umieli testamenty słowne dopuszczone być winny. — JW. Mąkowski Reprez. Gminy Okręgowej Młoszowa odpowiadając na powyższy wniosek przedstawił, iż wprawdzie nie można czynić różnicy między stanami i oświadczając się przeciw dopuszczeniu testamentów słownych dodał, iż przez to do znacznych procesów otwiera się droga, a włościanie nie umiejący czytać i pisać mogą czynić testamenty przed Sądem Pokoju.

Przystąpiono do wotowania sekretne go i 17 głosami, przeciwko 14 zamieniła Izba w prawo:

Oprócz testamentów pisanych do-

puszczone także będą testamenty słowne.

2. Zamieniła Izba Prawodawcza iednomyślnie w prawo osoby zakonne w przypadkach szczególnych, jako to zniesionego Zakonu, fundacyi, Klasztoru, albo gdy posiadają Benefycia lub też dochody do Świeckiego urzędu przywiązane, mogą testamentem rozporządzać o swoim majątku.

Co do pytania 3go czyli uznany sądownie za marnotrawcę może testamentarnie całym swoim majątkiem rozporządzać lub nie? po odczytanej opinii Komitetu Prawodawczego, iż może tylko połową majątku testamentarnie rozporządzać. — JW. Litwiński Delegowany od Akademii oświadczając się przeciw opinii Komitetu Prawodawczego w zabranym głosie przedstawił, iżby zostawiona była wolność marnotrawcy dysponować przez testament całym swoim majątkiem, a to z powodów, iż kuratella nie może się rozciągać po za okres życia Człowieka. Testament zaś dopiero w ten czas zaczyna swój skutek kiedy marnotrawca życie zakończy, nie może zaś być skrzywdzenie dzieci i koniecznych dziedziców, bo dla tych jest prawem zabezpieczona część obowiązkowa.

JW. Mąkowski Reprezentant Gminy okręgu Młoszowa, popierając opinią Komitetu prawodawczego oświadczył, iż gdy uznanie za marnotrawcę dzieje się na żądanie rodziny częstokroć nie w widoku sukcesyi, ale żeby się nie stał ciężarem dla niej, jest słuszną obawą z zostawionej wolności dysponowania całym majątkiem, że marnotrawca przez nienawiść rodziny nie zostawi w testamencie udziału majątku.

JW. Słotwiński Reprez. Gminy okrę-

gowej Chrzanów przymawiając się wnioś-
 izby marnotrawnicy nie wolno było testa-
 mentarnie rozporządzać majątkiem z po-
 wodu, iż dobro publiczne tego wymaga,
 aby każdy Obywatel i mieszkaniec, ma-
 jątkiem swoim najsroczniej rozporząd-
 zał, o tem zaś który sądownie za mar-
 notrawcę jest uznanym, dorozumieć się
 należy, iż majątkiem swoim rozumnie roz-
 porządzać nie może. Przystąpiono do
 sekretnego wotowania, a po obliczeniu
 wotów zamieniła izba w prawo 18 głosami
 przeciwko 14. Uznany sądownie za
 marnotrawcę, może testamentarnie całym
 swoim majątkiem rozporządzać. Następ-
 nie zamieniła izba jednomyślnie w prawo:

4. Substytucja fideikommissoryjna,
 nie ma miejsca dalej nad drugi stopień
 substytucji.

5. Rodzice co do majątku po nich zo-
 stać się mającego, mogą robić pupilarną
 substytucją na taki przypadek, gdyby ich
 dziecię umarło przed rokiem 14, albo w
 niemożności zrobienia testamentu.

6. Takowa substytucja nie może mieć
 miejsca, co do majątku, któryby zkadnął
 dziecięciu przypadł.

7. Spadek bez poprzedzającego sądo-
 wego przyznania, nie można w posiada-
 nie obeymować, legata zaś można. Po-
 czem odroczone zostało posiedzenie do dnia
 następującego.

Na posiedzeniu Seymu dnia 20 Sty-
 cznia r. b. Co do pytania: czyli testa-
 ment upada, jeżeli Testator jedynego dzie-
 dzica koniecznego, lub wszystkie dzieci
 milczeniem pominął? po odczytanej opinii
 Komitetu prawodawczego. J. W. Słotwiń-
 ski Reprezentant Gminy okręgowej Chrza-
 nów, zabrawszy głos oświadczył się prze-

ciw opinii Komitetu prawodawczego, i
 wnioś: że takowy testament upada,
 z powodów: iż testament jest to osta-
 tnia wola zmierzającego, wola nie może
 być naklonioną bez pobudek, które w
 rzędzie, a nawet Towarzystwie ludzkim ze-
 wnętrznie okatanemi być winny. Prawo-
 dawca uznać potrzebę spadków bez testa-
 mentowych i dla tego ustawy cywilne ten
 porządek przepisał; w tem porządku pier-
 wszem są dziedzice konieczni, to jest: dzieci
 testatora, dla których samo prawo natury,
 moralność i Religia wkłada na Rodziców
 obowiązki prawne i moralne. Przystąpie-
 no do sekretnego wotowania, a po obli-
 czeniu wotów, zamieniła izba w prawo
 21 głosami przeciwko 9.

Testament, jeżeli testator jedynego
 dziedzica koniecznego, lub wszystkie dzieci
 milczeniem pominął, nie upada, lecz dzie-
 dzice konieczni, czy iedea, lub więcej ma-
 ją prawo czynić w Sądzie o część obo-
 wiążkową. Podobnież:

Gdy z pomiędzy kilkorga dzieci, ie-
 dno w testamencie, co do udziału spadku
 opuszczonem zostanie, testament przez to
 nieustaje się nieważnym, lecz wolno opu-
 szczonemu czynić w Sądzie o część obo-
 wiążkową.

Co do pytania, czyli taka część obo-
 wiążkowa należy się małoletniemu, jak i
 małoletniemu. Po odczytanej opinii Ko-
 mitetu prawodawczego, iż bez różnicy ta-
 ka część obowiązkowa należy się mało-
 letniemu jak i małoletniemu. J. W. Słot-
 wiński Reprezentant Gminy okręgowej
 Chrzanów, oświadczywszy się przeciw
 opinii Komitetu prawodawczego, wnioś:
 iż większa część obowiązkowa należy się
 małoletniemu, przedstawiając, że obowią-
 zki prawne Rodziców względem dzieci,

kończą się pełnoletnością tychże dzieci, a zaprzęczyć nie można, iż małoletni, aby być wychowanym i do pożytku obywatelskiego usposobionem, tudzież do wszelkich wyższych celów uzdatnionym, więcey potrzebuje, iak pełnoletni.

JW. Litwiński Reprezentant delegowany od Akademii, przymawiając się do powyższego wniosku oświadczył, iż Rodzice równy udział z majątku powinni dać dzieciom: nie byłoby zaś tego, gdyby taka część obowiązkowa była przeznaczona dla małoletniego, iak i pełnoletniego, bo pełnoletni, przez edukacją więcey wybrał. Przystąpiono do sekretnego wotowania, a po obliczeniu wotów zamieniła izba w prawo 19 głosami przeciwko 11.

Taka część obowiązkowa należy się pełnoletniemu, iako i małoletniemu.

Nakoniec izba prawodawcza jednomyślnie zamieniła w prawo:

1. W wymiarze części obowiązkowej, będzie różnica z względu ilości dzieci.
2. Część obowiązkowa, należy się małżonkowi w połowie tego, co by brał na przypadek, gdyby nie było testamentu zrobionego przez zmarłego małżonka.
3. Małżonkowie zmarłego Testatora, przy życiu pozostalemu, bez różnicy, czyli ma swój własny majątek, lub nie, należy się równa część spadku z każdym dziecięciem, a to w ten czas gdy jest troje lub więcey dzieci, jeżeli zaś jest mniej niż troje dzieci, wówczas należy się czwarta część sukcesyi, a to do użytku dożywotniego, własność tej części zostaje przy dzieciach; jeżeli żadnego dziecięcia nie masz, tylko inny z prawa następujący dziedzic, czyli successor, tedy pozostali przy życiu małżonkowie dostają czwartą część

sukcesyonalnego majątku w własność nieograniczoną, jednakże w obydwóch przypadkach powinno w część sukcesyonalną to wszystko być wrachowane, co tylko na mocy kontraktu ślubnego, umowy sukcesyonalnej, lub podług rozporządzenia ostatniej woli pozostalemu przy życiu małżonkowi z majątku drugiego małżonka należy się.

Dalsze czynności na posiedzeniu Seymu dnia 20 Stycznia r. b. w następującym Numerze będą umieszczone.

Leon Chwałibowski.
Sekretarz Seymowy,

2 Wierzbawy d. 31 Stycznia.
Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego.

Wzywawszy pomocy Duchowieństwa i świeckich Obywateli w ważnej sprawie upowszechnienia szkół elementarnych wiejskich i miejskich, i odbierając liczne dowody skutecznej ich gorliwości, ma sobie za miły obowiązek wynurzyć publicznie wdzięczność tak szanownym Pasterzom ludu, iako też światłym Obywatelom, którzy powodowani troskliwością oświecenie młodzieży najlichszejszej klasy mieszkańców, starannie wspierają usiłowania Rządu w tej mierze.

Zliczby tych, co w upłynionym roku już to przez zapisy sum na stałe mieyscowe fundusze; już też przez budowy domów szkolnych, wyznaczenie ogrodów, lub przez zapewnienie znacznej ordynaryi w zbożu i podobne ofiary ułatwiające mieszkańcom opłatę nauczycieli, już też nareszcie przez osobiste starania o rozkrzewienie i utrzymywanie szkół elementarnych zjedнали sobie prawo do powszechnej

wdzięczności, są:

W Województwie Krakowskiem.

JW. JX. Woronicz Biskup Krakowski.
S. p. Xiężna z Czartoryskich Lubo-
mierska.

JW. z Wodziekich Małachowska.

JW. Wodziecki Prezes Senatu wolnego
Miasta Krakowa.

JX. Marcinkowski Pleban w Niedźwie-
dziu.

JWW. Alfred i Artur Hrab: Potoccy.

Ur: Tartowski Wójt i Reprezentant
Dominium Państwa Staszowskiego.

S. p. JX. Brachman Proboszcz w Wiel-
kim Xlażu.

JX. Obrębski teraźniejszy Prob: tamże.

JW. Margrabia Wielopolski.

JX. Kopciński Pleban w Wodzisławiu.

JX. Juszyński Pleban w Szydłowie.

JW. Tarczewski Pleban w Chęcinach.

JX. Scholastyk Depcziński.

Ur: Taszycki dziedzic dóbr Wysoka
i Rudniki.

W Województwie Lubelskim

JX. Gościński Proboszcz Torobiński.

JW. Darowski Dziedzic Gorzkowa.

Ur. Preszel Dziedzic Zółkiewki.

JO. Xlażę Jabłonowski Dziedzic Wy-
sokiego.

JX. Koźmiński Proboszcz w Nowo-
siółkach.

JX. Kanonik Matechowski Proboszcz
Siwiński.

W Województwie Płockim.

JW. Jene al Dziewanowski Dziedzic
dóbr Płonne.

JX. Petr. kowski Proboszcz Płoniński.

W. JX. Archidyakon Gutowski Pro-
boszcz w Gąsewie.

JX. Kanonik Przyłuski.

JX. Gawarecki Proboszcz w Zuzeli.

JX. Brudzyński Prob: w Pomiechowie.

Ur. Karcki Naddzierżawca Ekonomii
Pomiechowskiej.

JW. Jen. Krasiński Dziedzic Krasnego.

Ur. Nosarzewski Dziedzic dóbr Krzy-
nowłogi wielkie.

Ur. Gęstkowski Dziedz. dóbr Sońska.

JX. Bagiński Prob. Ciechanowski.

W Województwie Mazowieckiem.

JX. Dobrowolski Prob. w Wiskitkach.

Ur. Jastrzębski Dziedz. wsi Dzirzbicę.

W Województwie Podlaskiem.

S. p. Kasztelanowa z Mutuszeviców
Szczytowa.

Obywatelę Miasta Parczowa i miesz-
kańcy tamtejsi Starozakonni.

JX. Kanonik Tranowski Proboszcz Par-
czowski.

W. JX. Oficjal Kukiel Prob. w Mię-
dzyrzeczu.

UUr. Dziedzice Międzyrzecza i Wle-
dawy.

Ur. Jaworniki w Proszewie.

Ur. Mański Radca Departamentowy.

JX. Zebrowski Prob. w Makobodaach.

JX. Ziemiański Proboszcz w Ostrowie

JX. Surdykowski Prob: w Zbuczynie.

Dozor Szkoły w Białym.

Ur. Nieprzecki w Piszczacu.

JX. Jestersheim w Pruszyńcu.

Kommissyia Rządowa wyznań Religii-
nych i Oświecenia publicznego, ogłaszając
szanowne te Imiona, wiele innych zamil-
cza, które albo dotąd jeszcze nie doszły iey
wiadomości, albo też których ogłoszenie
dalszemu zostawiła czasowi. Wszakże nie
uszło iey uwagi, iż cechą Obywatela Pola-
ka jest przykładać się do ogólnego dobra
bez żadnych innych widoków, iak tylko

iedynie z przywiązania do oyczyzny, i że Kommissya Rządowa czyni krok ten, nie iżby miała na celu wymierzenie nagrody za czyny obywatelskie, lecz chcąc okazać, iż ceni udzieloną sobie pomoc, i cenić będzie spodziewane dalsze wspieranie zamiarów swoich w tak ważnej sprawie wychowania nasyliczniejszej młodzieży i krajowcy.

W Warszawie d. 30 Stycznia 1818.

Minister Przydujący

S. Fotecki.

Sekretarz Jeneralny Głuszyński.

Z Paryża d. 16 Stycznia.

Król przyszedł do zupełnego zdrowia. Na pierwszą wiadomość o poczynionych przez wicher, [szkodach] w St. Jean de Luz wyznaczył Król, na wsparcie uszkodzonych 20,000 fr. Wyznaczone w roku przeszłym na wsparcie ubogich przez Króla pieniądze wynoszą do 60 mill. fr.

Z Dijonu przysłana została obu izbom prawodawczym pamiętna prośba od wszystkich właścicieli, kupców i fabrykantów podpisana, na którą reszta tego departamentu się zgadza. Z ograniczonych departamentów nadeszły podobne prośby. Dijonska prośba jest drukowana i mnogo rozdana; zawiera smutny opis połączenia Podpisanych z powodu sposobu jakim jest wybierany podatek połączony (konsumpeyny.) Nazywa ten podatek niegodziwem, który razem narusza własność, zabija przemysł, niszczy handel, wysusza wszystkie źródła publicznego dobra, i rozszerza niemoralność; podatek, który uboższe klasy ludu pogrąża w nędzy, a dla rządu nie jest użyteczny, ponieważ rodzi powszechne nieukontentowanie. Wyrąglony przez gieniusz, wszelkiego złego, a uskuteczniany prze-

obmierzoną fiskalność, stał się prawdziwą klęską kraju, której wszelkiego rodzaju przykrości towarzyszą. Proszący proponują, aby rząd postanowił na każdy departament ogólną roczną składkę, która na wszystkich mieszkańców w pomiar ich majątku byłaby rozłożoną i przez poborców gruntowego podatku do skarbu wpływała, a tak ubyłoby mnóstwo urzędników; zyskałby skarb na oszczędności, a mieszkańcy niedoznawaliby uciążliwości z wybierania tego podatku pochodzących.

Zdać się, iż zniesienie we Fransyi rozwodów nie zmniejszyło liczby nieukontentowanych małżeństw, owszem pomnożyło separacyją do której, jako jedynego przeciw złemu środka wszyscy się uciekają. Z pomiędzy wielu podobnych zdarzeń jedno tu przywiedziemy. Niedawno pięknego rana Pani M... wyszła z swojego domu zapowiadawszy swej służącej, aby na nią nie czekali z obiadem, gdyż idzie do jedney z swych przyjaciółek, i której zapewne cały dzień zabawi. Jakkż nie powróciła; mąż czekał do późnocy, lecz żadna nie nadeszła o niej wiadomość. Pesał do przyjaciółki, tam iey nie widziano. Nieobecność iey trwała dni 15, podczas której mąż kazał iey wszędzie nadaremno szukać. Nakoniec zaczął sądzić się być wdowcem i iak za pewniał, myślał o nowych ślubach, ponieważ żal niemoże trwać wiecznie, gdy w drugą niedzielę rano zadzwoniono do kamienicy; mąż sam poszedł otworzyć, i zobaczył swoją żonę, powracającą z książką pod ręką. W Pani to jesteś? Zkądże w Pani powracasz? Zkąd powracam, odpowie żona zimą kwią, czy w Pan nie wiesz, iż z kościoła S. Recha. Jak to, od S. Recha? Tak jest! czyliż dziś

ne jest niedziela i należy słuchać mszy. — Na te słowa osłupiał mąż; lecz wkrótce przyszedł do siebie, i pobiegł do patrona, składając mu żądanie u sądu separacyi. Każdy powinien zachować obrządki religijne, ale 15 dni msza trwająca jest za wadto długiem nabożeństwem!

Z Marsylii piszą, iż Amerykańska flotylla z 3 wojennych okrętów złożona, stanęła przed Tunis i wymogła od Deja, przywrocenie Amerykańskiego konsula, uczynienia zadosyć czego iej kommodor żądał, i zapłacenia pewney kwoty pieniężney. Amerykanie dali w tej mierze przykład Europie.

Scheffer za swoje pismo o wolności Francuzkiewy został na 3 miesięczną więzienie skazany.

Z Amsterdamu d. 24 Stycznia.

Nasz Wiceadm: Braam, który z swoją eskadrą stoi teraz w Mahon, odebrał rozkaz wysłania kilku okrętów na krążenie między przylądkiem St. Vicent i Kadyxem, dla zaslonienia natzey bandory przeciw napadci korsarzów rokosszańskich południowej Ameryki.

Podług doniesienia z Londynu uskuteczniła już tam prawie została Pruska pożyczka 3 miliony f. szt.

Przez Bruxellę przebiegł goniec z Londynu do Koblentz.

Podług doniesień od granic Francuzkich, skoro ustawa względem zaciągu do woyska przyjęta zostanie, i woyska Francuzkie do znaczney dojdzie liczby, przedsięwzięta być ma wyprawa przeciw St. Domingo, przez dobrowolny zapis, a mianowicie przeznaczoną jest do tego legia Kcia Hohenlohe.

CZŁOWIEK SPOKOJNY

z nieznanym na Górze S. Bronisławy.

*Homo cum hominibus et alienum patre
Terrenalis.*

Dalszy ciąg powieści.

Szanowny Jukundzie spodziewać się

przecie należy, że rozum, oświecenia, Mądry Rząd, i prawa, mogą doprowadzić Narody do tey doskonałości, do której od tylu wiekow dążą. — Te, odpowiedział na uczonych i oświeconych sercach nie wiele czynią skutków, cóż dopiero na Gminie, który we wszystkich klasach ludzi się znajduje, iakżeby mogły skutkować na całych Narodach? których ieste stwo długo trwałym bydz, a zatem wydoskonalomym nie może, a idealnie iest podobne do owych rzek płynących, którym gdy, że swego koryta przez wzbranie z nabytych strumyków obfitość, brzegi przewyższyć pozwoli, wszystko co do siebie niszczą i obalaia; nakoniec same podzielone i osłabione służą za wielkość innym rzekom, początek i moc od nich biorącym; lub odmieniwszy nazwiska w odgłtań czasu iak w morze w padaia. Weź kartę Ptolomeusza, a porównaj ją z kartą Europy teraznieyszą, zobaczysz tę prawdę. Ludzie chociaż nymedrsi (mówią daley) nie są częstokroć Panami swej mądrości tak iak snu lub zdrowia; kropla krwi mniej lub więcej ścisnąwszy lub rozwolnwszy serce Człowieka iest w stanie zachwiać cały iego rozum i najlepsze przedsięwzięcia obalić; czyliż niewiemy ile stan fizyczny Człowieka wpływa na stan moralny iego, ten rozum mniemany niewiele go nawet różni od zwierząt, bo wiele to razy, gdy nim passyie miotać zaczęła niestajesz się przy swejey mowie i rozumie szkaradniejszym od innych zwierząt, a nawet okrutniejszym nad nie, i iakie na siebie nieprzybiera postaci, iakich błędów się niedopuszcza. *Qu sublime en ridicule il ne souvient qu'un pas*, powiedział to i dowiodł ieden z współczesnych i największy z ludzi do r. 1813, który za długo żył dla

sławy swoiey, niemy prawda współczesni, ale historia ma prawo o nim sądzić; lecz kto wie czyliby mając iedną uncją, więcej lub mniej krwi, strawność lepszą żołądka, a zatem więcej rozumu niebył się dotąd utrzymał na Tronie, otoż masz wielkość ludzką. — Ale czemuż Wielcy Ludzie mocne duchy są tak łatwemi, aby tracić ten rozum. Alboż to ieden z naywiększych Filozofów wojowników i Prawodawców co go stracił w ten czas kiedy mu był naypotrzebniejszy. To Ty Jukundzie sądzisz, że rozum zawisł od szczęścia. Nie naczey, bo wielez to przyczyn obcych są w stanie zniszczyć najlepiej ułożone układy czyli projektu, dla tego ja dziękuję fortunie, nie rozumowi, jeżeli co na tym okręcie politycznym od zguby i zagłady zachować nam raczyła. Wszakże nawet i teraz i dawniey naymędsze ustawy Praw z moiey rozumnemi idą na kreski, gdzie czasem iedna gałka liberalna stanowi za tym lub tamtem, a cnotliwi Prawodawcy i mowcy, których zawsze naymniejsza jest liczba, jeżeli się ich zdaie utrzyma lub jest odrzucone komuż przypisać mogą wypadek. — Więc Ty Jukundzie tak widzę trzymasz o Mądrości ludzkiej, iak Boileau, który napisał: —

Tous les hommes sont fous et malgré leurs soins.
Ne se diferent entre eux que du plus ou du moins.

Wszyscy ludzie są głupi mimo ich staraania, Nie różnią się iak tylko roznością mniemania.

Ja tylko o próżnych ludziach tak sądzę, którzy są nadęci miłością własną. O ludziach zaś trzymam iak Horacy: *Nemo sine vicijis nascitur optimus ille est qui minimis urgetur*; dla czegoż nie mam wielbić Cnot, nieugiętości duszy, wierności

małżonków i przyjaźni w ludziach, owszem wielbię, bo ludzie tego rodzaju są to prawdziwie dobre duchy, i podobni Aniołom na ziemi; często mi się nawet zdarza spotykać tych Boisków, którym wlienen Rodzay ludzki swoje ocalenie. Ale Ci powiem Jukundzie, że wielu znajdziesz takich pomiędzy temi cnotliwemi i dobrymi duchami, których cnota na żadną nie była wystawioną próbę, którym iak Tchurzom udało się uchodzić za odważnych, dla tego, że nikt ich odwagi nie napastował, a zatem powątpiewać o ich odwadze, wierności, i przyjaźni nie mógł. W tym masz W Pan wielką racją, ale przyznać musisz, że i mocne duchy są podobne w słabościach tamtym. I to prawda. — A zatem dobre duchy są te, które naymniey wad mają. Tak ja się przekonuję im lepiej uczę się znać siebie i ludzi, tylko iedney wadzie to jest zmienności w zdaniu i niestałości serca, trudno mi jest wybaczyć drugim i sobie samemu. Więc o stałości umysłu niewątpisz, że ją człowiek mieć powinien. — Naturalnie — I że w przeciwnościach i w zdarzeniach doświadczamy się ludzie iedni drugich. Nie inaczey. — To chyba niewidzisz, że całą natura jest spikniona przeciw naszej słabości; ja dziwię się przeciwnie, że mogą być ludzie tak stałemi, bo wniydźmy tylko w przyczyny, co ludzi robi tak chwiałacemi się w przedsięwzięciach, iak niestałych w zamiarach, oto, że są zbyt często wystawieni na wiele rewolucyi tak fizycznych iak i moralnych; wszystko może spika się przeciwko ich stałości: po-ry roku, fortuna, czas, zdrowie, ustawiczne odmiany Rządow i duchów, tak dalece, i że odmieniają się i odmieniają pomimo wolnie są prz, muszonemi.

ART. 1015

DODATEK

DO N^{ro} 12

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8. LUTEGO 1818 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Wiednia d. 20 Stycznia.

Wczoraj d. 22 b. m. deputacya Stanów Królestwa Galicyi i Lodomerji, miała uroczystą audyencyą u obywateli Najjaśniejszych Cesarstwa Ichmość. W południe w komnatyście miała sędzący tu Galicyjskiej szlachty, przyjechała deputacya do Dworu w dwóch galowych parokonnnych powozach, poprzedzonych od O. R. Nadwornego Furjiera i paradywne go powozu, który w pierwszej audyencyi przyjechał czyniący sędzący L. K. Szembel, a w drugiej C. K. Wielki Podkomorzy, i gdy ten donosił N. N. Cesarstwa o ich przybyciu, raczyli dać im w sali tajney rady uroczystą audyencyą siedząc na tronie, który z obu stron otaczali W. Radkomorzy, Kapitanowie gwardyi, Jenerał adjutant, W. Marszałek, a N. Cesarzową W. Ochmistrzyni, 12 Dam pałacowych, Szembelsowie i Dwór. Gubernator Galicyjski, Baron Hauer, będący na czele deputacyi, złożył N. Cesarzowi w czulej formie nayszczerszą życzenia z powodu jego zasłobienia. J. C. K. Mość raczył na tę mowę łaskawie odpowiedzieć

i zapewnić, że on sam, a także i jego żona, swą łaską i łaską Gubernatora swą mowę do N. Cesarzowej, i raczyły im uczuć nayszczerszą radość z tej radości, i w imieniu Galicyjsko-Lodomerjskich stanów uprosiły, aby wedle prawa i zwyczajów raczyli łaskawie przyjąć, dopuszczając im dar własny. N. Cesarz na to raczył odpowiedzieć, że wyraża on im swoją wdzięczność, i że on sam, a także i jego żona, będąc wiernymi stanów, przyjął. Po zakończeniu audyencyi oddali się deputacya w powyższym porządku.

Tegoż dnia o godzinie 1. z południa deputowani do Nadbrzeżnych krajów otrzymali w podobnymże celu, u obywateli N. N. Cesarstwa uroczystą audyencyą.

Z Londynu d. 21 Stycznia.

Królowa Wiktoria przybyła tu z Francji i rozmawiała wczoraj długo z Królem Jorku. W tych dniach odbyły się jedna po drugiej 3 gabinetowe rady.

Eskaadra Rosyjska dla przeciwnych wiatrów bawi laszczę w Spithead.

Królowa Sussexa przyszedł już do zdrowia i miał usiąść na obiedzie, wszystkie

członki strony opozycyjnej wyjąwszy P. Brougham,

Pomnik Nelsona w kościele S. Pawła już tak dalece jest ukończony, iż go pokazują.

W dniu Nowego roku pierwszy urzędnik policyi, P. Conant, kazał do siebie przywieść obu Evans oycu i synowi, którzy z powodu zaburzenia na Spafeld cały rok w więzieniu siedzą, i proponował im, iż jeżeli przy zapisaniu 100 f. szt. porękoymii zobowiążą się stawiać każdego czasu, tedy wypuści ich z więzienia. Oba odrzucili tę propozycyą i pytali się na czyje zaprzysiężenie są uwięzieni. Gdy P. Conant niechciał im powiedzieć, dali mu poznać, iż on sam bez poprzedniego zaprzysiężenia wydał rozkaz do ich uwiężenia. Po takowej rozprawie zostali nazad do więzienia odprowadzeni.

Ministryjalne pisma wzywają teraz po oddaleniu się Lorda Cochrane do południowej Ameryki, Półkownika Cartwright, aby starał się o reprezentacyą w parlamencie od Westminsteru.

Wydawca gazety Gonies radzi Bonapartemu, aby na wzor Dyonizego w Korincie, założył szkołę na wyspie S. Heleny.

W pismach Amerykańskich znajduje się bezimienny list z Nowego Orleanu, podług którego Miasa znajdować się tam ma z 10,000 zbrojnych ludzi i posiadać nieograniczone zaufanie mieszkańców. Uzędowe doniesienie o tego losie nie zdaje się jednak podpadać wątpliwości. — D. 15 Listopada odebrano w Hawannie wiadomość o uroczystej bitwie, która między Meksykiem i Werakrux stoczona została, i w której niepodlegli zwycięzcami byli. Pomiedzy poległymi, Królewskimi

officerami znajduje się 20 rodem z Hawanny.

Nowoiorska gazeta pod d. 20 Grudnia zawiera wiadomość, że Amerykański Półkownik Bankhad, który ma zlecenie zająć wyspę Amellię, przybył z wojskiem do iey portu Point-Petre, i że Dowódca Buenos-Ayres Aury z powstańcami różney farby oczekiwał tylko na okręty, i potrzeby do odpłynienia naprowót do południowej Ameryki. Zaięcie tej wyspy, miało d. 13 Grudnia nastąpić.

Gazeta Dworska, Rio-Janeiro (Brazylia) donosi pod d. 8 Listopada, iż z wielką radością postrzeżono niedaleko brzegów tamtejszych eskadrę, na której znajduje się J. Cesarzewicowska Mość Leopoldyna Następczyni tronu Portugalskiego i Brazylijskiego. Powitaną zaraz została z wystrzałami z dział i wszystkie okręty w porcie rozwinęły swoje bandery. Z zachodem słońca zarzuciła kotwice w porcie i znowu dały się wystrzali z dział słyszeć. Nim jeszcze eskadra zarzuciła kotwice, wysłał Król pierwszego swojego Szambelana Hr. Vianna na powitanie Królewiczowej. Po zarzuceniu kotwic, udał się Król z całą rodziną do zbrojowni morskiej, i wsiadł na Austriacką fregatę. Królewiczowa z swej strony wsiadła przy asystencyi Margrabi Castel-Maior na galeryę i odwiedziła rodzinę Królewską, poczem Królewicz Następca tronu z swoją siostrą odprowadzili ją na iey okręt. Wczoraj z okaznością niedoobisania wiechała do stolicy. (Opisem tej uroczystości jest kilka Noworoczney gazety załączonych.)

Z Paryża d. 20 Stycznia.

Głównemi miejscami schadzek ultra-royalistow są u Xiężyn Duras i u Hr. Jul. Peligac. Niedawno kilku parow wpadło

Króla w niełasce, a między innemi Xże Fitz - James za swoją mowę za wolnością druku, którą przed powyższą Xięzną czytał i kazał wydrukować, autorem iey ma być Chateaubriant. Gdy mu chciano o raz odebrać pułkownikowstwo konney gwardyi narodowey, miał Monsieur, brat Krolewski, oświadczyć, iż tego nie dopuści, i woli raczy swoy stopień jenerała pułkownika złożyć. Rzeczony Xże jest pierwszym przy Dworze Monsieur i znakomitego urodzenia, jest bowiem prawnukiem Xcia Berwick, naturalnego Syna Jakób II Króla Angielskiego. Przypisują mu dzieło "Bonaparte, iego rodzina i dwor.", Wzbrańał on się zawsze być iego szambelanem.

Xże Orleanu kazał kilku właścicieli domów w Fontaines uwiadomić, iż sprzedarzy ich domów przez swiego oycę nie uznaje za ważną, ponieważ one stanowią część iego apanażu, którego oyciec nie

miał prawa sprzedać. Pismo Hr. Lanjuinais o konkordacie jest już 3ci raz przedrukowane. W Komisji przez Izbę Deputowanych do roztrząśnienia konkordatu wyznaczoną znajdowało się d 17 b. m. 3 Ministrow, Xże Richelieu, P. P. Lainé i Portalis, lecz dotąd nie nastąpiło zdanie o nim sprawy izbie.

W radzie Stanu zachodzi propozycja, ażeby długi emigrantow umieścić w wielkiej Xiędze, które z niey 1793 wymazane zostały. P. Lainé nie z przeciwią się tej propozycji, ponieważ cała ta summa nie przekroczy 2 mill. fr. rocznie wypłacać się mających.

Miasto Radyx zbliżając się do upadku przez ustanie handlu z osadami i inne okoliczności, podało Królowi Hiszpańskiemu przełożenie i sposoby iakby go podźwigając można.

ONIERZENIA

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Stosownie do artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje do publiczney wiadomości: iż Trybunał I Instancyi tegoż Kraju na prośbę Dominika i Petronelli z Dobruckich Rogozińskich, niemniej Agnieszki z Dobruckich Kieresińskiej, tudzież Franciszka Dobruckiego i Maryanny z Dobruckich Młyńskiej, tu w Krakowie zamieszkających, żądających ogłoszenia nieprzytomności Braci: Ignacego, Józefa i Antoniego, niemniej Siostr Katarzyny i Ludwiki Dobruckich w Gminie VI. Miasta Krakowa urodzonych, o których pobycie żadney wiadomości niemasz wydał w dniu 25 Listopada r. b. 1817 Wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wyżej wspomnianych Braci i Siostr Dobruckich Sędziemu Pokuu Oddziału II. Wolnego Miasta Krakowa. W Krakowie d. 27 Grudnia 1817.

Nikierowicz.

Raubach, Sekretarz S. A.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Stosownie do artykułu 118. Kodexu Cywilnego podaje do publiczney wiadomości, iż Trybunał I Instancyi tegoż Kraju na prośbę Jana Mierzwiańskiego Obywatela Miasta Krakowa przy Ulicy Gołębiej pod Liczbą 258. zamieszkanego mającego żądającego ogłoszenia nieprzytomności Brata Antoniego Mierzwiańskiego, od lat czterech zmieszka pobytu niewiedomego wydał w dniu 25. Listopada r. b. 1817. Wyrok, polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności rzeczzonego Antoniego Mierzwiańskiego, Sędziemu Pokuu Wolnego Miasta Krakowa Okręgu II.

W Krakowie dnia 27. Grudnia 1817. roku.

Nikierowicz.

Raubach Sekr. Sądu Apell.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wołoskiego niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Stosownie do artykułu 118 Kodeksu Cywilnego podaie do publicznej wiadomości iż Trybunał I. Instancji tegoż kraju za pozwództwo Maryanny Koziny właścianki w wsi Bielanych Gminy Liszki zamieszkałej, żądającej uznania nieprzwtomności małżonka Tomazga Koziny od przeszło lat czterech z miejsca pobytu niewiadomego, wydał w dniu 25 Listopada r. b. 1816 wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzwtomności, wspomnianego Tomazga Koziny wedługmu pokoju Wolnego Miasta Krakowa Oddziału II. —

W Krakowie dnia 27 Grudnia 1817 roku

Nikorowicz.

Raubach.

Assesor Trybunału Cy. I. Inst. Woiewod. Krakowskiego Wyrokiem Trybunału tegoż w sprawie W Maryanny Cienkiej Panny doletniej O.K. P. w Rachwałowicach Powiecie Szkalbimierskim Obwodzie Miechowskim Woiewod. Krakowskim, tudzież Apolonii z Cieńskich W. Stanisława Gostkowskiego Małżonki w Asystencji tegoż działającej w Bydlinie Powiecie Olkuskim Woiewod. Krakowskim zamieszkałych, przeciwko W. Monce z Łosiów Cieńskiej po niegdy Stanisławie Cieńskim pozostałej wdowie swoim niemniej nieletnich Apolinarego, Seweryny i Zenony Cieńskich z niegdy Stanisławem Cieńskim spłodzonych dzieci opiekującym Imieniem czyniącej w Dobrach Rachwałowicach Powiecie Szkalbimierskim Woiewod. Krakowskim zamieszkałej o dział majątku po niegdy Kazimierzu Cieńskim pozostałego w dniu 20 stycznia 1818 roku zapadłym Delegowany podaie do wiadomości iż dobra Rachwałowice z przyległościami Filipowice w Powiecie Szkalbimierskim Woiewod. Krakowskim położone od miasta Koszyc ćwierć mile od Opatowca mila jedna, a od Wisły ćwierć mile odległe przez Biełgłych do summy 235.816 Złp. w monecie srebrney grubey Conrant oszacowane, niemniej Dobra Woystawice w tymże Powiecie i Woiewod. położone od Koszyc mile jedna od Wisły mila jedna a od Krakowa pięć mil odległe. Urzędowanie do Summy 167044 Złp. 20 gr. w monecie i wyżej ocenione, przez Publiczną licytacją sprzedane będą i termin do odbycia takowej i przysądzenia przygotowanego Wyrokiem powyżey powołanym na dzień dziewiąty Marca r. b. 1818 jest o godzinie dziewiąty zrana wyznaczonym; życzący sobie nabyć takowe Dobra mają sie stawic przed Podpisanym do tej czynności wyznaczonym w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej Pod L. 106 w miejscu Posiedzeń Trybunału, opatrzeni w dziesiątą część iako wadium w dniu tak wyżej oznaczonym, o innych Waronkach można się dowiedziec w kancelaryi Wgo Pisarza Trybunału. W Krakowie dnia 24 Stycznia r. 1818.

Krzyżanowski. As. Tryb.

Wieś Korytnica z przyległościami Niziny, i Ractawiec w Woiewodztwie Krakowskim, Powiecie Szydłowskim odwie mile od Pinczowa leżąca, JW. Stanisława Hrabiego Szaniawskiego dziedziczna, jest każdego Czasu na sprzedaż. Dobra te mają Grunta wyborne, Łąki obszerne i Lassy dostateczne, Folwarkow z należącemi do nich Polami jest trzy. Życzący sobie nabycia Dobr tych, chcąc powziąć Wiadomość o szczegółach stanowiących Ich kupno, niech się zgłosi do Dziedzica Onychże JW. Stanisława Hrabiego Szaniawskiego mieszkającego w Krakowie w Doma własnym przy Ulicy Grodzkiej, pod Liczbą 180.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż dnia 27go. Lutego 1818. Roku, w Krakowie na Ulicy Brackiej pod Liczbą 244. sprzedane będą za gotową Srebrną zapłatę, Srebra JW. Ewrychskich Hr. Kumorowskiej następujące: Pudetka maieysze i większe, Rama do Zwierciadła, Lichtarze, Łyżki mnieyszej i większej Formy, Grabki, Siteczka. Chęć kupienia mając zechcą sie w oznaczonym miejscu i czasie znajdować.

W Krakowie dnia 29. Stycznia 1818 Roku.

Karol Gryziński Sądowy Kdmornik.

Kocz z rekwizytan. i jest do sprzedania w Domu przy Ulicy S. Jana pod Nrem 485